

تخمین میزان کارایی شاخص‌های مختلف گلدهی در پیشگیری عارضه کلروز آهن ناشی از آهنکی بودن خاک برای هلوی رد هاون با پایه GF 677 و میسوری

میترا میرعبدالباقی، رضا ضرغامی

موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، بخش باغبانی - کرج و موسسه تحقیقات

بیوتکنولوژی - کرج

عارضه کلروز آهن ناشی از آهنکی بودن خاک معضل مهمی در باغات هلوی ایران محسوب می‌شود، بخصوص که بیش از ۶۰٪ از خاکهای ایران آهنکی هستند. پیشگویی صحیح و زود به هنگام می‌تواند در پیشگویی و کنترل این عارضه و در نتیجه افزایش کمی و کیفی محصول هلو کمک شایانی باشد. بدین منظور با هدف تخمین میزان توانایی شاخص‌های مختلف گلدهی (وزن تر و خشک گل غلظت عناصر غذایی در گل) در پیشگویی عارضه کلروز آهن ناشی از آهنکی بودن خاک برای هلوی رد هاون با پایه‌های GF677 (رویشی) و میسوری (بذری) طرحی به صورت فاکتوریل در قالب بلوک‌های تصادفی در سه تکرار با دو تیمار (پایه‌های مورد مطالعه) در طی سالهای ۸۵-۸۱ در باغ تحقیقاتی کمال آباد کرج به اجرا گذاشته شد. نمونه‌های گل در زمان گلدهی کامل و نمونه‌های بزرگ ۱۲۰ روز بعد از گلدهی کامل جمع‌آوری شدند. صفات رویشی درختان در پایین یادداشت برداری شد. از همبستگی ساده و خطی بین شاخص‌های مختلف گلدهی با پارامترهای برگ (کلروفیل برگ، سطح برگ، غلظت عناصر غذایی رد برگ) و صفات رویشی (رشد سالیانه سرشاخه، ارتفاع درخت، شعاع گسترش درخت، قطر تنه) استفاده گردید. تمام داده‌ها به صورت واریانس آنالیز و میانگین‌ها بر اساس آزمون دانکن مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج نشان داد که مهمترین فاکتور برای پیشگویی کلروفیل برگ (و یا به عبارتی عارضه کلروز آهن) در هلوی رد هاون با پایه GF677 غلظت آهن گل و برای درختان هلو با پایه میسوری غلظت روی گل بوده است. نتایج همبستگی‌ها نشان داد که بعضی از شاخص‌های گلدهی با صفات رویشی همبستگی مثبت و معنی‌داری داشته‌اند که منجمله می‌توان به غلظت P, K گل با رشد سالیانه سرشاخه (برای هلو درختان با پایه GF677) و غلظت Mg و Fe گل با قطر تنه (برای درختان هلو با پایه میسوری)

میوه های معتدله - پوستر

اشاره نمود. نتایج مقایسه میانگین‌ها در بین تیمارهای مورد مطالعه نشان داد که تمام شاخص‌های مختلف گلدهی (به استثناء غلظت P ، Zn در گل) در سطح ۵ درصد با یکدیگر اختلاف معنی‌داری داشتند. در حالی که در بین پارامترهای برگ‌گی تنها میانگین غلظت P و Fe در برگ و در بین صفات رویشی تنها میانگین رشد سالیانه در بین تیمارها با یکدیگر به صورت معنی‌داری (در سطح ۵٪) اختلاف معنی‌داری نشان دادند.